JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
GEORGES COSMAS
21 päivänä syyskuuta 2000 *

1. Esillä olevassa asiassa nostamassaan kanteessa komissio vaatii EY 226 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta puhelintoimintaan ja teleyleispalvelusta kilpailuympäristössä 26 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/10/EY [1] (jäljempänä direktiivi) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle.

2. Direktiivissä säädetään niiden ehtojen yhdenmukaistamisesta, joilla säädellään vapaata ja tehokasta pääsyä kiinteisiin yleisiin puhelinverkkoihin ja kiinteisiin yleisiin puhelinpalveluihin sekä niiden käyttöä avoimen verkon tarjoamisen (ONP) yleisten periaatteiden mukaisesti avoimilla ja kilpailulle avoimilla markkinoilla. Direktiivin tarkoituksena on varmistaa, että kaikkialla yhteisössä on saatavilla laadukkaat kiinteät yleiset puhelinpalvelut, ja määritellä ne palvelut, joihin kaikilla käyttäjillä, kuluttajat mukaan lukien, olisi oltava pääsy yleispalvelun yhteydessä kohtuulliseen hintaan erityiset kansalliset edellytykset huomioon ottaen.

3. Direktiivin 32 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet 30 päivään kesäkuuta 1998 mennessä, ja niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

4. Kun komissio totesi, että direktiivin 32 artiklan 1 kohdassa asetettu määräaika oli päättynyt, että Italian viranomaiset eivät olleet antaneet ilmoitusta vaadituista

* Alkuperäinen kieli: kreikka.

1 — EYVL 1999, L 101, s. 24.

kansallisista täytäntöönpanotoimista ja että sillä ei ollut tiedossaan mitään muuta seikkaa, jonka perusteella se olisi voinut katsoa Italian tasavallan täyttäneen direktiivin mukaiset velvollisuutensa, komissio lähetti 25.8.1998 Italian tasavallalle perustellun lausunnon nro SG(7301)D/11246, jossa se kehotti sitä esittämään huomautuksensa kahden kuukauden määräajassa.

5. Italian hallitus ilmoitti komissiolle 16.10.1998 päivätyssä vastauksessaan,[2] että se parhaillaan valmistelee direktiivin noudattamisen edellyttämiä säännöksiä. Komissio ei kuitenkaan ollut saanut mitään virallista ilmoitusta lopullisista säännöksistä.

6. Näin ollen komissio lähetti 22.1.1999 Italian tasavallalle perustellun lausunnon,[3] jossa se korosti, että Italian tasavalta ei vielä ollut ilmoittanut komissiolle direktiivin noudattamiseksi antamiaan säännöksiä, ja kehotti sitä toteuttamaan kyseiset toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa perustellun lausunnon tiedoksisaamisesta ja ilmoittamaan niistä komissiolle.

7. Komissio sai vastauksen tähän perusteltuun lausuntoon 12.4.1999 päivätyllä kirjeellä nro 5626,[4] johon oli liitetty asetusluonnos, jolla saatetaan voimaan useita yhteisön direktiivejä mukaan lukien riidanalainen direktiivi. Koska komissiolla ei kuitenkaan ollut tiedossaan mitään muuta seikkaa, jonka perusteella se olisi voinut katsoa Italian tasavallan noudattaneen perusteltua lausuntoa, komissio päätti aloittaa esillä olevan oikeudenkäynnin yhteisöjen tuomioistuimeen 29.10.1999 toimittamallaan kannekirjelmällä, jossa se vaati yhteisöjen tuomioistuinta yhtäältä toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle, ja toisaalta velvoittamaan Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

8. Kuten komissio perustellusti korostaa, EY 249 artiklan mukaan direktiivit velvoittavat saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota. Tämä velvollisuus sisältää velvollisuuden noudattaa direktiivissä vahvistettuja määräaikoja.[5]

9. Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltio ei voi

2 — Kirje nro 6806/SG(98) A/15776.
3 — SG(98) D/602.
4 — SG(99) A/5203.
5 — Asia 10/76, komissio v. Italia, tuomio 22.9.1976 (Kok. 1976, s. 1359).

sisäisen oikeusjärjestyksensä oikeussääntöihin, toimintatapoihin tai tilaan vetoamalla perustella sitä, miksi se ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksessa ja yhteisön direktiiveissä säädettyjä velvoitteita ja määräaikoja. [6]

10. Esillä olevassa asiassa direktiivin riidanalaisissa säännöksissä edellytetään, että jäsenvaltiot toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet 30 päivään kesäkuuta 1998 mennessä ja ilmoittavat tästä komissiolle viipymättä. Koska tämä määräaika on päättynyt, eikä Italian tasavalta ole toteuttanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä eikä toimittanut tältä osin mitään merkittäviä tietoja, Italian tasavalta on rikkonut EY 249 artiklan ja direktiivin 32 artiklan mukaisia velvoitteitaan.

11. Italian tasavalta ei kiistä sitä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä, johon sen väitetään syyllistyneen. Se toteaa ainoastaan, että direktiivin täytäntöönpanemiseksi on jo kauan aikaa sitten laadittu 1.5.1997 annetun asetuksen nro 115, [7] josta on muutettuna tullut 1.7.1997 annettu laki nro 189, [8] 1 §:n 3 momentissa tarkoitettu asetusluonnos, joka on ilmoitettu komissiolle ja annettu Consiglio di Statolle lausunnon saamista varten. Consiglio di Stato on kuitenkin katsonut, että ennen lausunnon antamista sen on saatava Autorità per le garanzie nelle comunicazionin ja Autorità garante della concorrenza e del mercaton lausunto asiasta.

12. Näin ollen katson, että Italian tasavalta ei ole toteuttanut säädetyssä määräajassa direktiivin lopullisia täytäntöönpanotoimenpiteitä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle, joten kyseisen jäsenvaltion on osoitettu laiminlyöneen jäsenyysvelvoitteitaan, kuten komissio väittää.

6 — Ks. erityisesti asia C-303/93, komissio v. Italia, tuomio 18.5.1994 (Kok. 1994, s. I-1901); asia C-65/94, komissio v. Belgia, tuomio 28.9.1994 (Kok. 1994, s. I-4627); asia C-294/96, komissio v. Belgia, tuomio 20.3.1997 (Kok. 1997, s. I-1781) ja asia C-135/96, komissio v. Belgia, tuomio 20.2.1997 (Kok. 1997, s. I-1061).

7 — GURI nro 100, 2.5.1997.

8 — GURI nro 151, 1.7.1997.

Ratkaisuehdotus

13. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta puhelintoimintaan ja teleyleispalvelusta kilpailuympäristössä 26 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/10/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle

— velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.